FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS
Zwettl, Ende 12. Jh.
Seite 228v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tam sue adipsu serpente quia fecisti
hoc maledictus eris inter omnia animan
tia et bestias tre. sciendu quia nusquam
additu est ame cante q: discernendum
quod aliud sit maledicere adq: aliud ma
ledictu demonstrare. Soli namq: pecca
tu maledictio est quod utq: ado non e.
lgit qui maledictus est ado iuxta huc
sensu uni est inque ut iam dictu est po
sunt ds omnia nrm inimicates que ue
racit sunt maledictiones commutatione
facta comutatione gratiosa ut nras por
tans uel suscipiens sup se maledictiones
suam benedictionem dant que uere ado e.
Ytera Deuorat putabat filu masculu
et sup hoc tiduciam habebat sepe dicta mu
lier que illu peperat et contristabat pe
ne inconsolabiliter in paucis illis qui ad
huc in carne uiuebant quq: beate mu
lieris illi pars magna quamuis numero
pauca existebat. Qua ipt ipse pdixerat
illis tiduciam ipsoru bono fine consuman
dam. sedm similitudine hanc. O mulier
cu parti tiduciam habet quia uenit hora
ei. Cum aute pepit puerum iam non me
minit pssure pter gaudiu. quia na
tus est homo in mundu. Iam aliquid
hoc dixerit confestim exposuit. Fratres
iqui nunc quide tiduciam habetis re
rum aute uidebo uos et gaudebit cor
ram. et gaudiu uru nemo tollet a uo
bis. Deuorat inquam putabat esse et ill
tiduciam habentib homicide illi utq:
membra draconis sepe dicti gaudebant
et fortassis sicut alibi de ei mdi septu e
gaudentes munera mutue mittebant
qm iste pharum maxim exercitabat eos
nam grauis erat illis etiam aduidendu.
nunc aute mortuus et sepultu sic iacebat
ut etia lapide signato lapide ualde
magno sup eu posito puteus sepulchri
ei esset clausus et obstructus ne resurge
ret ne uel illuc anima introiret ad cor
pus aut etia si resurrexisset posset inde
prepe corpus adhibitis etia custodibus
pter discipulos ei. At ille habitans ince
lis irridebat eos et subsannabat eos. q
interim sabbatizabant. ide requiescebat
ut leo et quasi leena securus de pda sua
quia mortuos eripuerat et morte capti
uam tenebat. Vt leo inquit et quasi le
ena nimiru quia ds et homo in una ea
de q: psona. Sic demu diuma natura
leo. de quo alibi septum est. Leo rugiet
quis quasi non timebit. Dns deus locutu e
quis non phabit. Porro sedm natura
humana paulo ante diu ouis ducet
ad immolandu. nunc aute postqua
dixit consumatu est iam leena erat le
ni fera. que catulos suos ide oms elec
tos quos eterne uite suo sanguine pe
perat. incubili suo componebat in pa
radiso suo lactabat anima fortis et li
bera statim p sabbatu ad carne sua re
dituru eam q: catulis suis reportaturu
cui derisione nimiru catulis illis co
piosior manere habebat et nunc ma
nat uitalis lactis alimonia. Pulchru
erat interim illud sabbatu in illud re
spiciens de quo in creatura mundi sep
tu fuerat. Et requieuit ds die septimo
ab omni ope suo quod patrarat. Qui to
septe dieb creatura mundi pfecit et i
septimo requiu. ipse est qui pma sabba
ti qua dinam die dicim. ciuitate ingres
sus et sexta die tande mortuus obrege
neranda creatam humana septimo die
in sepulchro sedm carne requiescebat
in paradiso requiescente anima.